

Galatským

¹ Pavel, apoštol ([poslaný] ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých), ² a všichni bratři, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii: ³ Milost vám a pokoj od Boha Otce a [od] našeho Pána Ježíše Krista, ⁴ který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce, ⁵ jemuž [bud] sláva na věky věků. Amen. ⁶ Divím se, že se tak rychle uchylujete od toho, který vás povolal Kristovou milostí, k jinému evangeliu. ⁷ Jiné [evangelium] není, ale jsou někteří, kteří vás zneklidňují a chtějí převrátit evangelium Kristovo. ⁸ Ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali [jiné] evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet! ⁹ Jak jsme již řekli, tak [to] nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo káže [jiné] evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet! ¹⁰ Získávám si teď lidi nebo Boha? Jde mi snad o to líbit se lidem? Kdybych se ještě snažil líbit lidem, nebyl bych Kristův služebník! ¹¹ Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem kázal, není podle člověka. ¹² Já jsem ho totiž nepřijal ani se [ho] nenaučil od člověka, ale zjevením Ježíše Krista. ¹³ Slyšeli jste přece o mém někdejší způsobu života v židovství - že jsem nesmírně pronásledoval Boží církev a snažil se ji vyhladit ¹⁴ a že jsem v židovství postupoval nad mnohé vrstevníky ve svém národě, neboť jsem byl

horlivějším milovníkem tradic svých otců. ¹⁵ Když se však Bohu, který mě oddělil [již] v lůno mé matky a povolal svou milostí, zalíbilo ¹⁶ zjevit svého Syna ve mně, abych ho kázal mezi pohany, neporadil jsem se hned s tělem a krví, ¹⁷ ani jsem nešel do Jeruzaléma k těm, kteří [byli] apoštoly přede mnou, ale odešel jsem do Arábie a vrátil se znovu do Damašku. ¹⁸ Potom jsem po třech letech přišel do Jeruzaléma, abych poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní. ¹⁹ [Žádného] jiného z apoštolů jsem však neviděl, kromě Jakuba, Pánova bratra. ²⁰ A hle, před Bohem [prohlašuji], že [v] tom, co vám píši, nelžu. ²¹ Potom jsem přišel do krajů Sýrie a Kilikie. ²² V judských církvích, které jsou v Kristu, mě však osobně neznali. ²³ Slyšeli jen, že “ten, který nás kdysi pronásledoval, teď káže víru, kterou se kdysi snažil vyhladit,” ²⁴ a oslavovali kvůli mně Boha.

2

¹ Potom jsem po čtrnácti letech znovu přišel do Jeruzaléma s Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita. ² Přišel jsem pak podle zjevení a předložil jsem jim (a zvláště těm věhlasným) evangelium, které kážu mezi pohany, abych snad nyní i předtím neběžel nadarmo. ³ Ale ani Titus, který [byl] se mnou a je Řek, nebyl přinucen dát se obřezat, ⁴ totiž kvůli těm záludným falešným bratrům, kteří se vloudili, aby vyšpehovali naši svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili. ⁵ Těm jsme ani na chvíli neustoupili a nepoddali se, aby při vás zůstala pravda evangelia. ⁶ A od těch, kteří se zdají

něčím být (čímkoli kdy byli, pro mne [to] nic neznamená; Bůh nestraní nikomu), mně tedy ti, kteří se zdají [něčím být], nic nepřidali. ⁷ Právě naopak, když uviděli, že mi bylo svěřeno evangelium pro neobřezané, tak jako Petrovi pro obřezané ⁸ (neboť ten, který působil [skrze] Petra co do apoštolství k obřezaným, působil i [skrze] mne co do pohanů), ⁹ a když Jakub, Kéfas a Jan, kteří jsou považováni za sloupy, poznali milost, která mi byla dána, podali mně a Barnabášovi pravice [na důkaz] společenství, abychom my [šli] k pohanům a oni k obřezaným. ¹⁰ [Chtěli] jen, abychom pamatovali na chudé, což jsem se právě také snažil dělat. ¹¹ Když však Petr přišel do Antiochie, osobně jsem se proti němu postavil, protože byl hoden odsouzení. ¹² Předtím, než přišli někteří od Jakuba, totiž jedl s pohany; když však přišli, stahoval se zpátky a odděloval se, neboť se bál těch z obřízky. ¹³ A spolu s ním začali jednat jako pokrytci i ostatní Židé, takže byl jejich pokrytectvím stržen i Barnabáš. ¹⁴ Když jsem ale spatřil, že nechodí přímě podle pravdy evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: “Jestliže ty, který jsi Žid, žiješ pohansky a ne židovsky, proč nutíš pohany k židovství?” ¹⁵ My, narození [jako] Židé a ne [jako] hříšníci z pohanů, ¹⁶ i my jsme uvěřili v Ježíše Krista (poněvadž víme, že člověk není ospravedlňován na základě skutků Zákona, ale jediné vírou [v] Ježíše Krista), abychom byli ospravedlněni z Kristovy víry a ne na základě skutků Zákona; neboť na základě skutků Zákona nebude ospravedlněno žádné tělo. ¹⁷ Jestliže však, zatímco hledáme ospravedlnění v Kristu, jsme i [my] sami

shledání hříšníky, [je] tedy Kristus služebníkem hříchu? V žádném případě! ¹⁸ Stavím-li totiž znovu to, co jsem zbořil, dokazuji, že jsem přestupník. ¹⁹ Já jsem přece skrze Zákon zemřel Zákonu, abych mohl být živý Bohu! ²⁰ Jsem ukřižován s Kristem; žiji tedy již ne já, ale žije ve mně Kristus. A [život], který nyní žiji v těle, žiji ve víře [v] Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal sám sebe za mne. ²¹ Neodmítám tu Boží milost. Vždyť jestliže spravedlnost [přichází] skrze Zákon, pak Kristus zemřel nadarmo.

3

¹ Ó, nemoudří Galatští! Kdo vás zmámil, abyste nedůvěřovali pravdě? [Vás,] před jejichž očima byl Ježíš Kristus vylíčen [jako] ukřižovaný mezi vámi! ² Chtěl bych se od vás dozvědět jen toto: Přijali jste Ducha na základě skutků Zákona, anebo na základě slyšení víry? ³ Jste [vskutku] tak nemoudří? Když jste začali Duchem, dokončujete nyní tělem? ⁴ Vytrpěli jste [toho] tolik nadarmo? (Jestliže [to] ovšem [bylo] nadarmo.) ⁵ Ten, který vám uděluje Ducha a působí mezi vámi zázraky, [to] tedy [dělá] na základě skutků Zákona, anebo na základě slyšení víry? ⁶ [Pamatujte,] jak Abraham “uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za spravedlnost.” ⁷ Vězte tedy, že ti, kteří [jsou] z víry, ti jsou synové Abrahamovi. ⁸ A Písmo, které předvídalo, že Bůh ospravedlňuje pohany z víry, předpovědělo Abrahamovi: “V tobě budou požehnány všechny národy.” ⁹ A tak ti, kteří [jsou] z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem. ¹⁰ Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou

totiž pod prokletím, neboť je napsáno: “Proklet [je] každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil.” ¹¹ [To,] že Zákonem není před Bohem nikdo ospravedlňován, je zřejmé, neboť “Spravedlivý bude žít z víry.” ¹² Zákon však není z víry, ale: “Člověk, který činí tyto věci, bude jimi živ.” ¹³ Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (neboť je napsáno: “Proklet [je] každý, kdo visí na dřevě”), ¹⁴ aby Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha. ¹⁵ Bratři, mluvím po lidsku: Vždyť ani lidskou smlouvu nikdo neruší ani [k ní] nic nepřidává, když [již] nabyla právoplatnosti. ¹⁶ Abrahamovi a jeho semeni pak byla dána zaslíbení. [Písmo] neříká: “a semenům”, jako [by mluvilo] o mnohých, ale: “a tvému semeni” jako o jednom, jímž je Kristus. ¹⁷ Říkám tedy toto: Smlouvu, předem schválenou Bohem vůči Kristu, nemůže Zákon, který byl zaveden po čtyřech stech třiceti letech, zrušit, aby obrátil zaslíbení vniveč. ¹⁸ Jestliže [je] totiž dědictví ze Zákona, pak již není ze zaslíbení. Abrahama však Bůh obdaroval skrze zaslíbení. ¹⁹ K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli přestoupením, dokud by nepřišlo to símě, jemuž bylo dáno zaslíbení. Byl ustanoven skrze anděly, rukou prostředníka ²⁰ a prostředník není [prostředníkem] jednoho, Bůh je však jeden. ²¹ [Je] tedy Zákon proti Božím zaslíbením? V žádném případě! Vždyť kdyby byl dán Zákon, který by mohl obživit, pak by opravdu spravedlnost byla ze Zákona. ²² Písmo ale zavřelo všechny pod hřích, aby zaslíbení z víry Ježíše Krista

mohlo být dáno těm, kdo věří. ²³ Než však přišla víra, byli jsme střeženi pod Zákonem, zavřeni k té víře, která měla být zjevena, ²⁴ takže Zákon byl naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry. ²⁵ Ale když přišla víra, nejsme již pod vychovatelem. ²⁶ Skrze víru jste všichni Božími syny v Kristu Ježíši. ²⁷ Všichni, kteří jste pokřtěni do Krista, jste přece oblékli Krista. ²⁸ Není [už] Žid ani Řek, není otrok ani svobodný, není muž ani žena, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹ A jestliže [jste] Kristovi, pak jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

4

¹ Říkám však, že dokud je dědic nedospělý, ničím se neliší od otroka, ačkoli je pánem všeho, ² ale je pod poručníky a správci až do času určeného otcem. ³ Stejně i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme zotročeni pod principy tohoto světa. ⁴ Když však přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, ⁵ aby vykoupil ty, kteří byli pod Zákonem, abychom přijali [právo] synovství. ⁶ A protože jste synové, Bůh poslal do vašich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: “Abba, Otče!” ⁷ A tak už nejsi otrok, ale syn, a když syn, [pak] také Boží dědic skrze Krista. ⁸ Tehdy, když jste neznali Boha, otročili jste těm, kdo přirozeností nejsou bohové. ⁹ Avšak nyní, když jste Boha poznali (spíše jste však byli poznáni Bohem), jak to, [že] se znovu obracíte k těm chabým a ubohým principům a chcete jim znovu začít otročit? ¹⁰ Dbáte na dny, měsíce, časy

a roky! ¹¹ Bojím se o vás, abych se snad pro vás [tolik] nenapracoval nadarmo. ¹² Bratři, prosím vás, buďte jako já; vždyť i já [jsem] jako vy. Nijak jste mi neublížili. ¹³ Víte, že jsem vám poprvé kázal evangelium ve slabosti těla; ¹⁴ a [vy] jste tou zkouškou na mém těle nepohrdli, ani jste [mě] neodmítli, ale přijali jste mě jako Božího anděla, jako Krista Ježíše. ¹⁵ Jaké tedy bylo vaše štěstí? Vydávám vám svědectví, že kdyby [to bylo] možné, vyloupli byste si oči a dali mi [je]! ¹⁶ Stal jsem se tedy vaším nepřitelem, když vám říkám pravdu? ¹⁷ Horlivě po vás touží, [ale] nedobře; dokonce vás chtějí odloučit, abyste horlili pro ně. ¹⁸ Správné [je] však horlit v dobrém vždycky, a ne jen když jsem u vás. ¹⁹ Synáčkové moji, které znovu v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus, ²⁰ chtěl bych být nyní u vás a změnit svůj hlas, neboť jsem nad vámi bezradný. ²¹ Povězte mi vy, kteří chcete být pod Zákonem, nenasloucháte snad Zákonu? ²² Je přece napsáno, že Abraham měl dva syny, jednoho ze služky a druhého ze svobodné. ²³ Ale ten ze služky se narodil podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení. ²⁴ Je to jinotaj, neboť ty [ženy] jsou dvě smlouvy: jedna z hory Sinaj, rodící [své děti] do otroctví, a to je Hagar. ²⁵ Tato Hagar je hora Sinaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, [neboť] je se svými dětmi v otroctví. ²⁶ Ale ten horní Jeruzalém je svobodný, a ten je matkou nás všech. ²⁷ Je přece napsáno: “Raduj se, neplodná, která nerodíš; propukni v jáсот a zvolej, [ty,] která nemáš porodní bolesti; neboť dětí opuštěné [je] mnoho, více než té která

má muže.”²⁸ My jsme však, bratři, tak jako Izák, dětmi zaslíbení.²⁹ Ale jako tehdy ten narozený podle těla pronásledoval toho podle Ducha, tak [je to] i teď.³⁰ Avšak co říká Písmo? “Vyvrhni služku i jejího syna, neboť syn služby nebude dědicem se synem svobodné.”³¹ A tak, bratři, nejsme dětmi služby, ale [dětmi] té svobodné.

5

¹ Proto stůjte v té svobodě, [ke] které nás Kristus vysvobodil, a nezaplétejte se znovu do otrockého jha.² Hle, já Pavel vám říkám, že budete-li se obřezávat, Kristus vám nijak neprospěje.³ Každému člověku, který se nechává obřezat, pak znovu dosvědčuji, že je povinen dodržovat celý Zákon.⁴ Zbavili jste se Krista, [vy] všichni, kdo se ospravedlňujete Zákonem; odpadli jste od milosti!⁵ My přece očekáváme naději spravedlnosti skrze Ducha na základě víry.⁶ Vždyť v Kristu Ježíši nic nezmůže obřízka ani neobřízka, ale [jen] víra projevující se láskou.⁷ Běželi jste dobře. Kdo vám zabránil důvěřovat pravdě?⁸ To přesvědčování není z toho, který vás povolává.⁹ Maličko kvasu prokvasí celé těsto.¹⁰ Jsem o vás v Pánu přesvědčen, že nebudete smýšlet jinak; avšak ten, kdo vás znepokojuje, ponese odsouzení, ať už je [to] kdokoli.¹¹ A jestliže já, bratři, dosud kážu obřízku, proč jsem ještě pronásledován? Pohoršení kříže je tedy obráceno vniveč!¹² Kéž by se ti, kdo vás znepokojují, rovnou vyřezali!¹³ Vy jste přece povoláni do svobody, bratři; jenom tu svobodu nemějte za záminku pro tělo, ale v lásce služte jedni

druhým. ¹⁴ Vždyť celý Zákon se naplňuje v jednom slově, [totiž] v tomto: “Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.” ¹⁵ Když se však navzájem koušete a požíváte, dejte pozor, abyste se vzájemně nepohltili! ¹⁶ Říkám však: Chodte Duchem a nevykonáte žádost těla. ¹⁷ Vždyť žádost těla je proti Duchu a [žádost] Ducha proti tělu; ty věci jsou ve vzájemném rozporu, abyste nečinili, co byste chtěli. ¹⁸ Jestliže jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem. ¹⁹ Skutky těla jsou ovšem zjevné. Jsou to: cizoložství, smilstvo, nečistota, nestydatost, ²⁰ modlářství, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlení, hněvání, soupeření, roztržky, sekty, ²¹ závidění, vraždy, opilství, hodování a takové podobné věci. Předpovídám vám, jak jsem už dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, nebudou dědici Božího království. ²² Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost. ²³ Proti takovým není [žádný] zákon. ²⁴ A ti, kdo jsou Kristovi, ukřižovali [své] tělo s vášněmi a žádostmi. ²⁵ Jsme-li živí Duchem, [pak] také Duchem chodíme. ²⁶ Nedychtěme po marné slávě, nepopouzejme jedni druhé a jedni druhým nezávidíme.

6

¹ Bratři, i kdyby byl člověk zachvácen nějakým prohřeškem, vy duchovní ho napravte v duchu krotkosti a [každý] dávej pozor sám na sebe, abys nebyl pokoušen i ty. ² Neste břemena jedni druhých a tak naplňte Kristův zákon. ³ Zdá-li se totiž někomu, že je něco, ačkoli není nic, [takový] klame svou

vlastní mysl. ⁴ Každý ať posoudí své vlastní dílo a tehdy se bude chlubit jen sám sobě, a ne jinému. ⁵ Každý totiž ponese svůj vlastní náklad. ⁶ Ten, kdo je vyučován ve slově, ať se ve všech dobrých věcech dělí s tím, kdo [ho] vyučuje. ⁷ Nemylte se, Bohu se nelze vysmívat: vždyť cokoli člověk rozseje, to také sklídí. ⁸ Kdo totiž rozsívá svému tělu, bude z těla sklízet zkázu; kdo však rozsívá Duchu, bude z Ducha sklízet věčný život. ⁹ V konání dobrého pak nepolevujme, neboť v patřičný čas budeme sklízet bez ustání. ¹⁰ A proto, dokud máme čas, dělejme dobře všem, a zvláště členům rodiny víry. ¹¹ Pohledte, jak velkými písmeny vám píše svou vlastní rukou. ¹² Ti, kdo chtějí dobře vypadat v těle, vás nutí, abyste se obřezávali, jen [proto], aby nebyli pronásledováni pro Kristův kříž. ¹³ Vždyť ani ti, kdo jsou sami obřezáni, nezachovávají Zákon! Chtějí však, abyste se obřezávali, aby se mohli pochlubit vaším tělem. ¹⁴ Ale já se v žádném případě chlubit nebudu - jedině křížem našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je svět ukřižován mně a já světu. ¹⁵ Vždyť v Kristu Ježíši nic nezmůže obrázka ani neobřízka, ale [jen] nové stvoření. ¹⁶ A všichni, kdo budou následovat toto pravidlo, na ty [ať přijde] pokoj a milosrdenství, i na Boží Izrael. ¹⁷ Nadále ať mi nikdo nedělá potíže, vždyť já na svém těle nosím vyrytá znamení, [že patřím] Pánu Ježíši. ¹⁸ Milost našeho Pána Ježíše Krista s vaším duchem, bratři. Amen.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa